

„Доживљаји мачка Тоше”, Бранко Ћопић

Необична хајдучка дружина

Са делима Бранка Ћопића сам се упознала док ми је мајка читала „Лежеву кућицу” када сам била мала. Уживала сам слушајући је и знала сам је готово напамет.

Ово је још једна симпатична књига у којој је мачак главни јунак. Мачак Тоша је лењ и има газду – деда Тришу. Триша је усамљени млинар који живи на крају шуме. Удаљен је од људи и једино друштво му је његов лењи мачак. Тоша је веома чудан мачак, не воли да лови мишеве, не жели да хвата рибе. Највише му се допада сланина коју украде. Због тога деда ставља мачка у џак и вози га како би га бацио. Како пут одмиче никако да га баци, све одгађа. Жао му је његовог мачка, он га воли иако је љут. На путу наилази на крчму. Напио се са газдом и покушава да дохвати месец. У том пијанству изгубио је џак и очајно пише оглас у којем тражи свог мачка. Џак завршава на вашару, а миш Пророк га гризе и ослобађа Тошу. На њиви упознају и пса Шарова који чува кукуруз од медведа Крушкотреса Кукурузовића. Тако почиње једно дивно и необично пријатељство мачка, пса и миша. Заједно су смислили план како да се реше медведа. Насмејао ме је део када убеђују медведа да је мачак Лав са мишем јео месец па му је недостајао део. Крушкотрес се уплашио окрњеног месеца и побегао.

Када Брка ухвати Тошу и веже га канапом миш прискаче у помоћ. Допада ми се то како другари једни другима помажу у невољи. Смејала сам се до суза док сам замишљала како Тоша са ораховим љускама на шапама скаче и покушава да дохвати сланину.

Тоша и Шаров одлазе код деде у млин, а миш остаје са другим мишевима. Растанак пријатеља ми је био тужан, али су се они договорили да се посећују и даље. Деда је пресрећан што му се мачак вратио. Широког срца прихвата и Шарова. Одлази у крчму и слави Тошин повратак.

Књига је весела, позитивна и хумористична. Учи нас о љубави газде и кућног љубимца, о тој посебној вези и блискости која се развија. Саветује нас о пријатељству које треба неговати и чувати. Лакше је када се заједно решавају проблеми.